

De Rechtbank van Eerste Aanleg te DENDERMONDE dertiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare en buitengewone terechtzitting van 9 april 2010 het hiernavolgend VONNIS gewezen :

Not. nr.

Griffie nr. 1215

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE

2139

1. , dakdekker, geboren te op , wonende te ;

2140

2. , werkvrouw, geboren te op , wonende te ,

Verdacht van :

Te

de eerste en de tweede

21-06-2010
Nr. DOSSIER A

copie

4064105

door het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

bij inbreuk op de artikelen 2, 99 1-1, 146 al. 1-1, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de bij artikel 99 1,1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door zonder stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond n of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die

geen betrekking hebben op de stabiliteit.

De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1, 2, 3, 6 en 7 van artikel 146 van voormeld decreet, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden.

In casu:

f

A.
op 8 mei 2004 (stuk 6)

het plaatsen van een houten constructie (chaletmodel) dienstig als garage en berging van 6 meter op 3 meter 20.

B.
vanaf 8 mei 2004 tot en met datum der dagvaarding

het instandhouden van de onder A omschreven wederrechtelijke werken gelegen in ruimtelijk kwetsbaar gebied, meer bepaald agrarisch gebied met bijzondere waarde, namelijk landschappelijk waardevol agrarisch gebied, volgens het gewestplan d.d. 30 mei 1978 (stuk 13).

Met de omstandigheid voor de eerste (dakdekker) dat de tenlasteleggingen A en B gepleegd werden door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen verkopen, verkavelen, te koop, te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussen personen optreden bij de uitoefening van hun beroep in de zin van art. 146 laatste lid van het decreet van 18 mei 1999.

Met de omstandigheid dat de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A en B de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvordering slechts een aanvang neemt op de datum van het laatst gepleegde feit, namelijk de dag der dagvaarding.

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:
aard en oppervlakte: huis,
wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaars ervan gedentificeerd zijnde als:

geboren te op en
geboren te op beiden wonende te

die de eigendomstitel hebben verkregen krachtens de akte van aankoop verleden op 17/03/1989 geregistreerd op 21/03/1989.

1. Procedure

De rechtbank nam kennis van:

- Het vonnis van deze kamer van 28 januari 2008 waarbij:

- beide beklaagden schuldig werden bevonden aan de tenlasteleggingen A en B;
  - in hoofde van elk der beklaagden de gunst van de opschorting gedurende een termijn van drie jaar werd bevolen;
  - werd beslist om de ingeleide herstellvordering voor te leggen aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid (HRH);
  - de zaak nopens de herstellvordering voor verdere behandeling werd uitgesteld naar de zitting van 02 juni 2008.
- Het niet eensluitend advies van de HRH van 26 augustus 2008;
  - Het eensluitend advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid van 19 oktober 2009.

De rechtbank aanhoorde op de terechtzitting van 12 februari 2010, datum waarop de zaak werd behandeld en in beraad genomen;

- het openbaar ministerie in de persoon van , in zijn voordracht van de zaak en in zijn eis;
- de beklaagden , in hun middelen van verdediging, de tweede bijgestaan en de eerste vertegenwoordigd door mr. advocaat te

2. Beoordeling

2.1.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur heeft bij brief van 27 september 2005 de herstellvordering bij het parket ingeleid met toepassing van art. 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, thans art. 6.1.41 VCRO (stukken 11 t.e.m. 17 straf dossier).

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vordert het herstel in de oorspronkelijke toestand, hetgeen impliceert: (1) afbraak van de garage/berging, (2) verwijderen van de eventuele vloerplaat en funderingen, (3) verwijderen van alle afbraakmaterialen naar een daartoe bestemde stortplaats en (4) het herstellen van het maaiveld tot op het oorspronkelijk niveau. Een dwangsom van 125,00 euro per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn werd

gevorderd.

2.2.

De herstellvordering werd uitdrukkelijk gemotiveerd:

"(...) Overwegende dat de bouwovertreding volgens het gewestplan (KB 30/05/1978) gelegen is in een agrarisch landschappelijk waardevol gebied. (...)

Overwegende dat de uitgevoerde werken niet kaderen binnen de stedenbouwkundige voorschriften van art. 11.4.1. van het Koninklijk Besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen; dat de uitgevoerde werken niet in functie zijn van een agrarisch of para-agrarisch bedrijf; de garage werd voor louter particuliere doeleinden geplaatst; (...)

Overwegende dat de uitgevoerde werken de realisatie van de bestemming van het gebied in gedrang brengt; (...)"

2.3.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid verwijst in haar advies expliciet naar de inlichtingenfiche van de stedenbouwkundige inspecteur gevoegd aan de adviesaanvraag waarin het volgende werd gesteld:

"(...) De constructie is strijdig met de bestemming van het gebied en niet regulariseerbaar. Het is vergunningsplichtig gelet op de oppervlakte en de te dichte inplanting tegen de perceelsgrens van de linksaanpalende (...)

Het perceel waarop de overtreding werd begaan is een langgerekte strook grond met een lengte variërend tussen 80 en 85 meter gelegen in LWA-gebied. (...) Achter het LWA-gebied is nog een aanzienlijk natuurgebied gelegen. Aangezien het huizenblok de laatste bebouwing is binnen het woongebied, kan het achtergelegen gebied omschreven worden als homogeen en weinig structureel aangetast. Uit het verhoor van de klager-links-aanpalende blijkt dat ze veel belang aan het open achterliggend gebied en het zicht op het agrarische gebied en achterliggende natuurgebied apprecieert. Aantasting ervan vormt dan

p

ook een onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder voor de omwonenden. (...)”

De stedenbouwkundige inspecteur wees er ook op dat voor het aanpalende perceel een soortgelijke overtreding werd vastgesteld (oprichting tuinhuis) en ook deze zaak voor voorafgaandelijk eensluidend advies aan de HRH werd voorgelegd.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid stelde tot slot dat de door de stedenbouwkundige inspecteur gegeven motivering, mede in het licht van de geschetste planologische context, overtuigt en ondersteund wordt door de elementen van het dossier. Ze verleende dan ook een eensluidend advies over de voor advies voorgelegde herstellvordering.

2.4.

Artikel 149 §1, eerste lid Stedenbouwdecreet 1999 bepaalde: *”Naast de straf kan de rechtbank bevelen de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken, en/of bouw – of aanpassingswerken uit te voeren en / of een geldsom te betalen gelijk aan de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verkregen (...)”*; sinds 1 september 2009 bepaalt artikel 6.1.41, § 1 VCRO hetzelfde. Deze bepaling moet worden gelezen in de context van artikel 159 van de Grondwet, krachtens hetwelk de rechtbank geen gevolg mag geven aan bestuurshandelingen die niet met de wetten overeenstemmen. De rechtbank dient de herstellvordering op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet, dan wel of ze op machtsoverschrijding of machtsafwendung berust. Meer bepaald dient de rechtbank na te gaan of de beslissing van het bestuur om het herstel van de plaats in de vorige toestand te vorderen uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. Het behoort de rechtbank niet de opportuniteit van de gevorderde maatregel te beoordelen.

De rechtbank is van oordeel dat in acht genomen de voldoende motieven die aan de herstellvordering ten grondslag liggen, hiervoor vermeld, de vordering niet steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is.

De rechtbank ziet geen redenen om de vordering tot herstel zonder gevolg te laten.

2.5.

De herstellvorderende overheid vordert verder de niet-nakoming van het bevel tot herstel in de oorspronkelijke toestand te sanctioneren met de verbeurte van een dwangsom.

De rechtbank is van oordeel dat terecht de verbeurte van een dwangsom wordt gevorderd bij niet naleving van het bevel tot herstel. Dit moet als een gepaste aansporing worden beschouwd voor de beklaagden om uitvoering te geven aan de opgelegde herstelmaatregel. De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van de beklaagde om hiertoe zelf over te gaan.

Gezien de hiervoor en hierna vermelde artikelen:

Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, art. 11, 12, 14, 21 tot en met 23, 31 tot en met 37, 40 en 41 ;
Wetboek van strafvordering, art. 162, 179, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194, 195;

OP DEZE GRONDEN,

De rechtbank, rechtsprekend op tegenspraak

Beveelt aan de beklaagden en
over te gaan tot het herstel van de plaats te
nader in de dagvaarding vermeld, in de oorspronkelijke toestand door

- 1) afbraak van de garage/berging;
- 2) verwijderen van de eventuele vloerplaat en funderingen;
- 3) verwijderen van alle afbraakmaterialen naar een daartoe bestemde stortplaats;
- 4) het herstellen van het maaiveld tot op het oorspronkelijk niveau

binnen een termijn van twaalf maanden vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal treden,

Beveelt dat voor het geval dat de plaats niet in de oorspronkelijke

toestand wordt hersteld binnen voormelde termijn de stedenbouwkundige inspecteur van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien, overeenkomstig hetgeen is bepaald in artikel 6.1.46 VCRO,

Zegt voor recht dat op vordering van de stedenbouwkundige inspecteur door de veroordeelden een dwangsom zal worden verbeurd van 20,00 euro per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van twaalf maanden vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal treden.

Aldus uitgesproken in openbare en buitengewone terechtzitting van negen april tweeduizend en tien

Aanwezig:

..., alleenrechtsprekend rechter in strafzaken;

..., substituut-procureur des Konings;

..., griffier;